

NOËL DES ENFANTS QUI N'ONT PLUS DE MAISONS

TEXT och MUSIK:

Claude Achille Debussy (1862-1918), fransk kompositör. Debussy drömde om att bli målare, men började 1872 studera musik vid Pariskonservatoriet. Där kom han i kontakt med Wagners musik. Det kom att bli den kompositör som påverkade honom allra mest.

Debussys första tryckta komposition var sången *Nuit d'étoiles* (Théodore de Banville, 1876) och samma år skrev han sången *Beau soir* (Paul Bourget). 1881 arbetade han som ackompanjator hos en sångpedagog. Då träffade han sångerskan Marie-Blanche Vasnier och blev häftigt förälskad i henne. Till henne skrev han många sånger t.ex. *Mandoline* (Verlaine, 1882). Hon uppmuntrade honom att ställa upp i Prix de Rome och andra gången som han ställde upp vann han tävlingen med kantaten *L'Enfant Prodigue*. Det var år 1884. Han bodde sedan kvar i Rom ett par år efter att han fått detta viktiga pris. *L'Enfant Prodigue* liksom sångerna *Romance* och *Les Cloches* bär tydlig Massenet-påverkan och anses därför ha tillkommit före tiden i Rom. Efter vistelsen i Rom tonsatte Debussy nämligen uteslutande dikter av Verlaine.

Förutom orkesterverk; t.ex. *Prélude à l'après-midi d'un faune* (1892-1894), en stor mängd pianostycken, kammarmusik och körstycken komponerade han scenisk musik t.ex. operan *Pelléas et Mélisande* (1902).

Noël des enfants qui n'ont plus de maisons - *De hemlösa barnens jul* skrev Debussy 1915. Det är en enkel, innerlig sång vars text ger uttryck för den smärta han kände inför krigets härjningar, men det var inte bara krigsårens hårda villkor som påverkade honom. Han var själv sjuk i cancer och hårt ansatt av fordringsägare. Samma år dog också hans mor. Allt detta gjorde att han bara orkade arbeta mycket sporadiskt. 1915 opererades han, men hans hälsa försämrades alltmer. Texten till *Noël des enfants qui n'ont plus de maisons* skrev han dagen innan operationen och denna anspråkslösa julsång är den sista sång han komponerade. Det är ingen typisk Debussy-sång. Han arrangerade den själv för barnkör/ 2 röster och piano 1916.

maison= hem; pris av prendre= ta; jusqu'à= till och med; brûler= bränna upp;
école= skola; maître= lärare; église= kyrka; guerre= krig; Noël= jul; punir=
straffa; venger= hämnas; oublier= glömma; surtout= framför allt; joujou= leksak;
tâcher= försöka; pain quotidien= dagliga bröd; écouter= lyssna till; sabot= träsko;
victoire =seger

Sången kan fritt laddas ned på: <http://imslp.org/wiki>

DE HEMLÖSA BARNENS JULSÅNG

Ingenstans har vi vårt hem.
Allt försvann för längesen, ja allt, ja allt.
Ingenstans har vi vårt hem.

Allt försvann. I skolan ingen läsa kan,
allting försvann.
Vår kyrka dog som Herren Krist,
och gamla, fattiga och sjuka har vi mist.

Ingenstans har vi vårt hem.
Allt försvann för längesen, ja allt, ja allt.
Ingenstans har vi vårt hem.

Och tänk, vår far drog ut i kriget,
mor kom till himmelriket,
allt det här slapp hon att se.
Frågan är: Vad skall nu ske?

Du jul, du goda jul,
tänk nu först på oss,
inte dem som skadat oss,
alla som slåss.

Vi vill hämnas, vi vill strida
för allt det onda vi har fått lida,
vi som vet att världen blivit svår.
Men lär oss att förlåta, Fader vår.

Du jul, du jul, ge liv, ge oss ett liv.
Ja låt oss åter i vår nöd
få dagligt bröd.

Ingenstans har vi vårt hem.
Allt försvann för längesen, ja allt, ja allt.
Ingenstans har vi vårt hem.

Allt försvann. I skolan ingen läsa kan,
allting försvann.
Vår kyrka dog som Herren Krist,
och gamla, fattiga och sjuka har vi mist.

Kom jul, kom Jesu Krist.
Allting vi haft i världen har vi mist.
Kom till oss i vår nöd, ge oss dagligt bröd.

Birgitta Wennerberg-Berggren

NOËL DES ENFANTS QUI N'ONT PLUS DE MAISONS

Nous n'avons plus de maisons !
Les ennemis ont tout pris, tout pris, tout pris,
Jusqu'à notre petit lit!

Ils ont brûlé l'école et notre maître aussi,
Ils ont brûlé l'église et monsieur Jésus-Christ,
Et le vieux pauvre qui n'a pas pu s'en aller!

Nous n'avons plus de maisons!
Les ennemis ont tout pris, tout pris, tout pris,
Jusqu'à notre petit lit!

Bien sûr! Papa est à la guerre,
Pauvre maman est mortel!
Avant d'avoir vu tout ça.
Qu'est-ce que l'on va faire?

Noël, petit Noël, n'allez pas chez eux,
n'allez plus jamais chez eux, punissez-les!
Vengez les enfants de France!

Les petits Belges, les petits Serbes,
et les petits Polonais aussi!
Si nous en oublions, pardonnez-nous.

Noël ! Noël ! surtout, pas de joujoux,
Tâchez de nous redonner
le pain quotidien.

Nous n'avons plus de maisons!
Les ennemis ont tout pris, tout pris, tout pris.
Jusqu'à notre petit lit!

Ils ont brûlé l'école et notre maître aussi,
Ils ont brûlé l'église et monsieur Jésus-Christ,
Et le vieux pauvre qui n'a pas pu s'en aller!

Noël! Écoutez-nous,
nous n'avons plus de petits sabots!
Mais donnez la victoire aux enfants de France.

Claude Debussy